

SZERKESZTŐI IRODA:

Postaépület hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DIJA:

Vidékre postán, vagy helyben házhoz hordva
16 frt. Negyedévre 4 frt.
8 frt. Egy óra helyben 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 5 kr.

Kéziratok nem adnak vissza.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

ELLENZÉK.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belkőzp. utca 33. szám.

A HIRDETÉSI DIJAK

alku ntján állapítottak meg. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr.

Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt nyújt kiadó-hivatal.

Nyitottéri cikkek

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A királyi kéziratról.

Boldog emlékeztető Ferdinánd királyunk jut eszünkbe, a kit V-ik névvel ismerjük történetünk és tisztel a ma-
nyunk Szakasztott másolata és hű másolata ez az ő kegyes leiratainak.

Megnyugtatót akart ő is. S „nyugtatót” a hős fiak dülő csaták után „a nyugtatót” alatti, kiket elnyelt azon ur mely szavak és tények között mindig meg-
nyugtatót.

A tények és a szavak között ma-
nyunk az armányt, a reakciót a mint
megnyugtatót igyekszik a két ténye-
nyunk a nemzetet és a koronát, mert
a kettő ösztönét együtt érez és cse-
nyunk egymás által mindenható, együt-
nyunk legyőzhetetlenek és a hatalom az
nyunk nem pedig egy udvari és ka-
nyunk ligádé, melynek sötétben, hát-
nyunk gyanúsítással és számítás-
nyunk a felelősség elől bujkáló tevé-
nyunk sége első fellépésével bent meg-
nyunk a köznyugalom és a külföldön
nyunk ébresztett belső konszolidáltsá-
nyunk gunk iránt. Ferdinándnak ösztö-
nyunk vése volt kielégíteni mindenkit; ma-
nyunk gart, osztrákok, horvátok, alkotmá-
nyunk nyust és reakcionáriust. Mivel az al-
nyunk kotmány és abszolutizmus egymással
nyunk egymás mellett, mint világosság a söté-
nyunk téttség, meg nem férnek, s mivel a
nyunk kiegyeztetlen a kiegyezésre vezetni
nyunk nem lehet, mert a harc megújul a
nyunk ellentét ellenére és hátrányára: Fer-
nyunk dinánd jó indulatú törekvései 1848 és
nyunk 48-iki évek harcaival, veszteségeivel,
nyunk kudarcával és megaláztatásával ve-
nyunk zettek el. Ferdinánd a magyar minis-
nyunk terket jóindulattal biztositotta és ugyan-
nyunk akkor az oláhok, szerbek és horvátok
nyunk a kamarilla által lázadásra ingereltet-
nyunk ték, a katonaság a lázadók leverésére
nyunk küldött a király által és az armány
nyunk vezéreket összeajtszákra tanította, a
nyunk király Jellasicht hivatalától megfosztja
nyunk a titkos kéz intésére Jellasicht Ma-
nyunk gyarországra ront. A törvényes hata-
nyunk lom és felelős kormány mögött előbb
nyunk pappangva, később nyíltan egy tör-
nyunk vértelen hatalom, egy felelősség nél-
nyunk lül kormány intézkedett a nemzet, a
nyunk király, az állam véget alig érő rom-
nyunk latsa.

Ez idők és tanulságai ujjnak meg-
nyunk együnk a kir. kézirat olvasása után.
nyunk a magyar nemzetnek akar a király
nyunk tenni a leirattal és Janszki elő-
nyunk lépésével a katonai pártnak nevezett
nyunk kamarilla nyert elégtételt. A kettőnek

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZAJA

1886. Augusztus 12.

Imitt-amott.

IV.

Dombháti.

Sem nem „domb”, sem nem „hát”, ha-
nyunk egy kies völgyfenék Naszdódtól föl hu-
nyunk sáztól kilométernyire, a Nagyszamos part-
nyunk ján, fenyvesek tövében, néhány házzal, egy
nyunk mezővel, a Bethlenek büszke kigyóájával
nyunk a katonaság asszonyokkal. Amolyan erdélyi
nyunk falu, mint a többiek. Aki egyben járt,
nyunk mindenben járt. Valamennyinek csodálatos
nyunk drága konyhája, kényelmetlen lakása
nyunk a panaszok községe. Gyógyrend — se-
nyunk lési rend — sehol. Az ember iszik,
nyunk itat, étel — istenszámban és meggyó-
nyunk ztatásban.
nyunk Aki erdélyi fürdőben járt, az jól tud-
nyunk ta, hogy megérkezését Dombháton esemény
nyunk várják, miért jöttünk, meddig
nyunk maradunk, hová megyünk, honnan jöttünk,
nyunk — mindez két negyed óra alatt tudvalé-
nyunk s. A harmadik negyedórán már
nyunk a szertartás mindenkit.

Röge elemében volt, mert fogadha-
nyunk tta Kálmán is elemében volt, mert „auffi-
nyunk gant”; én is elemében voltam, mert
nyunk a csináhattam az Ünök megmá-
nyunk s.

Mikor hármascskán maradtunk, Röge
nyunk jelentést tette benyomásairól:

egyszerre igazat szolgáltatni nem lehet.
Haigaza van a magyar nemzetnek, hogy
az általa pénz és vérrel feuttartott had-
sereg tisztje, tehát az állam hivatalno-
ka, az ő alkotmányának, szabadságá-
nak létének ellenségét itt a fővárosban
hivatalosan nem ünneplheti, a nem-
zet elleni harcát nem dicsóíthat, akkor
Janszki hibázott és semmi esetre sem
mélto soron és időn kívül előléptetésre.

Ha Janszki olyan „egyes tény” kö-
vetett el, mely miatt az egész hadsereg
kedvezőtlen bírálata sajnos — akkor nem
lehet feltűnő módon előléptetni, mert
nem csak önmagáról, hanem a hadse-
regről is kedvezőtlen véleményt ébreszt-
tett, a mi nem jutalomra, hanem fed-
désre méltó szolgálat. Janszki ténye
megszűnt egyes ténye lenni, s itt kezd-
dődik a konfliktus, melyet eljárását az
egész hadsereg helyeselte és Tisza hely-
telenítését vette sértésnek, mert ezáltal
a hadsereg magát azonosította Janszki-
val, sőt soron kívül való előléptetésé-
re nem csak Magyarország, hanem a mű-
velt világ előtt a hadsereg állás fog-
lalásává lőn lengszentebb nemzeti. leg-
szilárdabb alkotmányos érzületünkkel
szemben. E pillanattól fogva a nemzet
bírálat a hadsereget is éri és fogja
sújtani is, mert önvédelméről gondos-
kodni akar és fog Magyarország. Meg-
hódított országot megszállva tartó ide-
gen hadsereg sem nélkülözi a tapin-
tatot annyira, hogy a nemzet közérzü-
letét sértgesse és otromba elkövetőjét
jutalmazza, hisz a háború viselés tanai
is a nép rokonszenvének megnyerését
tanácsolják. Hát pénzünk és vérünk
áldozatáért annyi tekintetet sem ér-
deklünk, mint ellenséges államok népe?

Lehetetlen nem látni, hogy a ko-
rona két ellenkező, legkevesebb, két nem
egyező befolyás alatt áll, melyek fel-
váltva érvényesülnek. Az egyik befolyás:
az alkotmányos, a másik: a reakzioná-
rius. A jogos a törvénytelennel áll szá-
mba. Az alkotmányon kívül álló, felelő-
ség nélküli befolyás, mely Janszki elő-
léptetését tanácsolta a trón zsámolyán,
mely összbiradalmi egységet hirdet a
forumon, habozás nélkül ki küszöböl-
leadó, mert amíg megsemmisítve nincs,
addig a király áldásos törekvését Tacitus
szavai jellemzik: pacem vocant ubi si-
lentium fecerunt. A legelső alkalommal
újbol megkezdik nemzet és korona el-
választó működésüket, a mi bekövet-
kezhetik olyan időben, midőn nem béke,
hanem általános megrázkódtatások ig-
gatván Európát, veszélybe sodorhatja
saját belső békénket, például egy álta-
lános szocialista forradalom idején.

„Ez a Fejérváry Károly meglepő ter-
mészetességgel vegyíti magában az értel-
mes táblabíró, a modern mamelukot és a
szókimondó szelbalit. Olyan egyszerű, mint-
ha 48 előtt élne (ez benne a táblabíró vo-
nás), olyan jóhiszemű, mintha az egész ko-
mányzás csupa Deák Ferenczekből állana,
(ez benne a mameluk vonás) és annyira
magyar, hogy egy szál karddal és egy ez-
red honvéddusszárral ma is neki menne a
muszkabirodalomnak — (ez benne a szelbalit
vonás). Nem várnám tőle, hogy elejtett
szekendőmet fölvegye, de komoly veszély
idején rábizám az életemet. Azt hiszem, fél
kézzel eszik, de barátságát bizonyára két
kézzel adja.”

— Talpraesett jellemzés — vágék a
Röge szavába. Ha szinműirő volnék, váz-
latul használnám egyik alakomhoz.

„Fejérváry Jenő — folytatá Röge —
kedves és udvarias fiatal ember. Társal-
gásán látszik az iskolázás, modultain lát-
szik a huszártiszt. Jó anyag a haza szol-
gálatára, ép úgy mint családalapításra.”

„Herczeg Zsiga — milyen kár, hogy
ez az ifju nem hetyeke. Ha feszes, pattogó,
kevély és hányaveti volna, ő lenne a leg-
szébb sátoros cigány, a kit valaha láttam.
Szemeiben mélység, modorában komolyság,
egész lényében szenttelenség. Ha nem lenne
törvényeszéki jegyző, azt hinném róla, hogy
blazírt; de így a reménységnek igen hos-
szu létrája él benne föl a kuriai bírósá-
gig.”

— Nos, és Kirschner? kérdezé Kálmán,
csalogatva a szót Rögeétől.

Már is a hadseregben az a düh van
felszítva, mintha Magyarország leigázá-
sa 1850-iki év nagyszabásában volna
készülőben. Minden kifelé gravitáló faj
az államfentartó magyar nemzet buká-
sát hirdeti, nincs ellensége a magyar-
nak, az alkotmányos szabadságnak, aki
ne volna teli a Bach és Schmerling-kor
minden reményével, azt hívén, hogy el-
van feledeve azon idők érett gyümöl-
cse 1859. és 1866.

A kir. kézirat, mint jóakaratu ki-
sérlet tiszteltünket megérdemli, azon-
ban nekünk megnyugtatót nem szer-
zett, mert az ellenséges tények
fenállásáig a szép szavak mellett a hát-
rány a miénk, mert a tények élnek, a
leirat pedig holt betű.

A kéziratból a jóindulat a király-é,
a tartalom Tisza-é. A tartalom federa-
lisztikus: „magyar koronám or-
szágai”, mintha Magyarország több
ország volna, a hogyan a horvátok és
oláhok követelik; a „monarchia ösz-
szes népei”, holott magyar és ösz-
trák nép van, a melyek között van
lengyel, cseh, horvát, szerb sat. nem-
zetiség; de állam és nép kettő van. Ezt
csak miniszteri „szándékos nem tudás,
vagy nem tisztá indokok” hirdethetik
másként.

A kézirat bullaszerű végződése
menyőrgés és villámlásban, kötelessé-
günk ké teszi megmondani: szép szavak
mögé nem lehet előlünk elrejtteni a
reakciót, mely merészebben lépett fel,
hogy sem a küdtérről kibocsátanók.
Érvényesülnie kell az alkotmányos befo-
lyásnak és megsemmisülnie a reak-
ciónak.

A fenyegetésekre Wesselényi Mik-
lóssal felel a magyar nemzet: a német
megtanított szenvedni; de félni nem.

Ugron Gábor

Politikai hírek.

A királyi kézirat. A hivatalos lap teg-
napi száma a következő legfelsőbb királyi
kéziratot közli:

Kedves Tisza! Sajnálattal észleltem,
hogy némely, az utóbbi időben történt ka-
tonai személyzeti változás, különféle fél-
remagyarizációkra alkalmat szolgáltatott,
melyek a közvéleménynek nyugtalanítására
és félrevezetésére, valamint a polgári la-
kosság és a hadsereg között magyar koro-
nám országaiban e ideig fennállott jó vi-
szonyoknak sajnálatra méltó megzavarására
vezethetnének.

Ez pedig annál inkább sajnálandó,
minthogy az említett személyzeti változá-
soknál, bármely törvényes vagy alkotmá-

nyos jogok sértése nélkül, csakis katonai
szolgálati tekintetek voltak mérvadók sen-
nélfogva az abból tévesen vont következte-
tések magoktól elenyésznek; valamint ép
oly sajnos, ha egyes tények miatt az egész
hadsereg kedvezőtlen bírálát alá vették.

A monarchia összes népeit magában
foglaló közös hadsereg szelleme nem más, és
nem is szabad, hogy más legyen, mint a
legfőbb hadur; a mi épen legbiztosabb
kezeséget nyújt aziránt, hogy e szellemet
ezentul sem uralhatja más érzelm, mint
versenyző törekvés a kötelesség hű teljesi-
tésében, mely kötelessége a hadseregnek,
nemcsak a monarchiának kifelé való védel-
mét, hanem minden politikai pártüzelmeitől
távol állva, belső rend fenntartása érdekében
a törvények s ennek folytatás a törvényesen
fennálló alkotmányos intézmények oltalmát
is foglalja magában.

Csak szándékos nem tudás, vagy nem
tisztá indokok vezethetnének tehát arra, hogy
a hadsereg, mely háboruban és békében min-
denkor hiven és áldozatkészen teljesítette kö-
telességét, a valódi hazafisággal, az ország
törvényeivel és az alkotmánnyal ellentétbe
helyeztessék.

Ámbár e szerint hinem kellene, hogy
a tényállásnak pártatlan és szenvedély nél-
küli megfontolása mellett, a kérdéses izga-
lom a loyális és józan népességnél csakha-
mar megnyugtatóbb hangulatnak fog tért
engedni; mégis lehetséges, hogy eme félre-
magyarizációk hosszabb tartamánál a nyugal-
talanság tágasabb körökbe terjedne és köl-
csönös elkeseredés ápolatnék, a mi sajnos
következményekre vezethetne.

Teljes bizalommal önnök mindenkor
tanusított hazafiságában és egyetértve ön-
nek Általam ismert ez iránti nézetével,
meg vagyok győződve, hogy ön ezen ügyre,
a mint ezt ezennel kívánom is, különös fi-
gyelmét fogja fordítani, és megfelelőleg
fog intézkedni, hogy ott, a hol szükséges,
a népesség kellőleg felvilágosíttassék, és ha
mind a mellett törvényellenesség és károztá-
tó izgatások vagy gyanúsítások fordulná-
nak elő, azok ellen a törvény egész szigora
alkalmaztassék.

Kelt Ischlben, 1886. évi aug. 7-én.

Ferencz József, s. k.

Tisza Kálmán, s. k.

Midőn a főnnebbiekben király ő felsé-
ge kéziratát közre adjuk, tartózkodunk an-
nak commentálásától. Csupán az a kérdés
tolakodik elmünkbe; hogy ez oly elégtétel-
e, a minőt a megsértett nemzeti öntudat
várt és remélt, s a minőnek megszerzésére
Tisza Kálmán vállalkozott?

A magyar jelzalog bank igazgatósága
előterjesztést tett a pénzügyminiszternek,
hogy kész Kolozsváron egy expozitúrát fel-
állítani, mely kölcsönöket közvetít, kifizet,

azonban az elbírálást a budapesti anyain-
tőzet végezi az expozitúra előadása alapján.
Ennyit a jelzalogbank még a mult év végén
megígért Ugron Gáborhoz intézett levelben;
de az Erdélyrészi képviselők egyhangu-
lag elégtelenségnek nyilvánították. Mi most
sem tartjuk kielégítőnek.

A mit holnap kapunk.

A kormány felhivatalos közege a B.
C. jelenti, hogy holnap a hivatalos lap
nagyfontosságú királyi kéziratot közöl Tisza-
hoz intézve és Tisza által ellenjegyezve,
mely a forrongásban levő kedélyeket lesz
hivatva teljes mértékben megnyugtani és
lecsendesíteni. A mint a B. C. sejtnei en-
gedi, a királyi kézirat a Janszky előlépte-
tését és az Edelsheim Gyulay nyugdíjaz-
tatását „a szolgálati viszonyból folyó”
mondja.

Mielőtt megjelenék a még ismeretlen
kézirat, mondjuk ki szokott ösztönöségünkkel,
s a férfias meggyőződés egész határozott-
ságával, hogy a nemzet közérzületét, hazánk
vitalis érdekeit, pártunk programmszerű
állását, jogos kívánalmait csak egy olyan
királyi kézirat elégítheti ki és súlyos ag-
godalmainkat csak az nyugtathatja meg,
ha ő felsége a király, a kéziratban fölha-
talmazást ad a miniszterelnöknek, hogy a
cs. és kir. közös hadsereg kettéválasztására
s az önálló magyar királyi hadsereg intéz-
ményének életbeléptetésére — a szükséges
előkészületeket és intézkedéseket törvényho-
zási uton tegtessen.

Ez a legtöbb, a mit kívánunk, s ez a
legkevesebb, a mit kívánhatunk. E fölha-
talmazás nélkül alkotmányunknak nincsen
biztosítéka azon látható és láthatatlan erők
ellen, melyek életérdekeink problémáinál fe-
lelősség nélkül működnek. E nélkül nem va-
gyunk állam, csak provincia; s a nélkül
nincsen sulya akarataunknak, nincsen oltal-
ma érdekeinknek.

Becsületes hűséggel hallgatjuk meg a
király szavát, de azért vagyunk egy alkot-
mányos ország szabad polgárai, hogy min-
den irányban fentartsuk és gyakoroljuk a
kritika jogát.

Janszky hibázott ellenünk — és elő-
léptették: Gyulay hibáztatta Janszkyt —
és nyugdíjazták.

Már most hiában mondja a legfelsőbb
kézirat, hogy a nemzeti közérzület a tények
által nem lehet megbátna és hogy nyug-
talanságra nincsen ok — mivel e tények
egyszerű szolgálati ügyek.

Minket nem nyugtathat meg az olyan
„szolgálati” szabály, mely a „helytelen és
tapintatlan” tábornokokat előléptetésben, a
velünk rokonszenvező tábornokokat pedig
büntetésben részesíti.

Seemannak a magyar zászlóval szem-

tudni. Visszafeléldök szülőihez és környe-
zetéhez.

Miért?

Mert, kilépve az iskolából, munkát
keres és kap a bányában, a kohónál és a zú-
dánál, hol az idősebb munkások oláhu be-
szélnek; szülőik oláhu beszélnek, mert nem
tudnak más nyelvet, a felügyelők, ellenőrök,
pénztárosok és egyéb főnökök szintén olá-
hu beszélnek megszokásból — végre is, a
magyar nyelv csak az iskola nyelve, az
oláh pedig a család és az élet nyelve.

Egy értelmes és ravasz román ügy-
véd így magyarázta meg e tünetet:

„Ez a talaj csak oláhot terem”
— Burjánt! vágott szavába Fejérváry
szokott ösztönöségével.

— Igen, ha nem műveljük — gondo-
lám. De mire való az állam ekéje, az isko-
la magva, a kulturreglet kapája? Rosz
gazda, a ki megszenvedi a földet a maga
vad állapotában.

Molnár Anti biztatja a kath. papot —
helyes; mások biztatják Szellemit, a banya-
nagyot — szintén helyes; én bizatom a
kulturregletet. Szerezen magának felvilá-
gosítást az állapotokról, hogy tisztában le-
hessen teendője felől. Az anyag igen jó.
Röge kérdezte egy husz éves suhancztól:
„Tudsz-e magyarul?” — Nem jártam soha
az iskolába — volt rá oláhu a kitérésében
megható válasz.

Az iskola 70—80 tagból álló magyar
rajt bocsájt ki évenként; és az élet 70—80
magyar fiut-leányt fejleszt vissza oláhvá
évenként.

gyet, politizáltunk Molnár Antival, a ki
családostól ide menekült a fenyőkhöz; meg-
tudtuk, hogy a rodnai olombányákban, zú-
dákban és kohóban mintegy 500 férfi dol-
gozik, havonként átlag 25 frtnyi keres-
ményel. Elmentünk a rodnai államiskola
mellett s helyén valónak tartom följegyezni
a következő tapasztalatokat az erdélyi kul-
tureglet figyelmebe:

V.

Rodna.

Rodna egy magyar, tót és német bá-
nyatelep, s az ember úton-útfélen hallja az
ilyen családneveket: Kerekes, Nagy, Bolgár,
Kenyeres, Kertész, Hammerschlag, Gross,
Schuster, Grünau, Pavlek, Wraszki, Pogács-
nik, Banovszki. Majdnem kivétel nélkül ró-
mai katolikusok. Ha kérdjük, hogy melyik
nemzetiséghez tartoznak, egyhangulag fele-
lik: magyar vagyok. Csakhogy nem magya-
rul felelik, hanem oláhu. Anyanyelvükből
egy szó nem sok, de annyit sem tudnak.
Se magyarul, se nemétől, se tótul.

Évekkel ezelőtt egy derék, hazafias
bányanagy — gondolom Mihálovicsnak hiva-
ták — a tanfelügyelővel kezett fogva, álla-
mi népiskolát állított Rodnára. Az oláhu
beszélő szülők örömmel látták, hogy gyer-
mekeiket megtanítják arra az édes nyelv-
re, mely nekik immár csak apáik hagyaté-
kában s a leveles láda egy-egy írásában
élt. A három-négy éves tanfolyamból kike-
rülő gyermek most már szabatosan be-
szél magyarul. A ki régebb került ki, 3—4
évvél ezelőtt, az már csak — beszélt. Most
csak dadog. Még két év, és semmit sem fog

„Kirschner . . . ? Ha én Németor-
szágban élnek, azt tenném a mit Kirschner
György itt teszen. Szeretném hazámat, nem
kérdve, hogy anyám minő nyelvet beszélt.
Kirschnert a szász faj adta a magyar ál-
lamnak; megtartotta fajtbeli előnyeit, mun-
kás, szívós, természetimádó s elajátította
tőlünk magyaroktól azt a kötelességérzetet,
hogy a hazán nemcsak táplálkozni lehet,
de azt föntartani is kell.”

A kegyes olvasó ilyenformán már is-
meri a tegnapi Kálmán, most Röge után
megismerte a két Fejérváryt, Herczeget és
Kirschnert, engem már ismer jártomban-
keletben s hogy teljes legyen a kép, még
csak Rögeéről kell felemlíteni, hogy ő az
„alkonyórak” édes képe, az én szép álom,
az én jöreggelem, másnak a Senki, nekem
a Minden; egy kis oltógaly, melyet szívem-
be tiltettem a gondviselés, hogy általa a vad-
törzs megnevelődjön.

Tehát heten valánk, a kik elhatároztuk,
hogy megmásszuk az Ünököt, a na-
szódi, mármárosi, galiczi és bukovinai
Kárpátok legmagasabb csúcsát. Teteje ko-
pasz, s az átvonuló felhők villámai homlo-
kán zúzódnak szét. Erdély hegyei között
csak a Negoj és Bucsezd nyulik maga-
sabbra, a Retyezát és Szurul már törpé-
bek, a Czibles és Henyúl varjúfészkek a
sastanyához képest.

Az első napot trainingre használtuk.
Átmentünk Rodnára, a Válczinulujba, a
kohóhoz, fellovagoltunk az Ördög-szorosba,
a zúdákhöz, a siklóhoz és a bányákhoz;
megmáztunk egy kegyetlenül meredek he-

MINDENFÉLE.

Köszövény, augusztus 12.

— Kinevezés. Az igazságügyminiszter a kolozsvári törvényszéknek megválasztott jogbírói állomásra dr. Gocs Jenő eddigi aljegyzőt nevezte ki.

Ratkó Mihály bíró, Korós Illés bíró Gy. Pata, Vagner József tanító, Bohács Vince főhadász Solymos, Bardóczy György jegyző szülei 1—1 frttal évenként. Adakoztak: Saar községből 4 frt 30 krt Markas községből 2 frt, N. Füged községből 2 frt 50 krt, Solymos községből 2 frt 70 krt. Az összesen 57 frt 50 krt menő összeget gyűjtött be. Megjegyezzük, hogy szolgabíró már korábban Kapácsy Dező egy ívén írt alá.

A cigány adománya. Pici Károlynak hívják a marosvásárhelyi 13-dik zenekar főnökét és primását, kinek nemcsak a neve hanem maga is a zenekara is, tagok számára és korára tekintettel pici. A becsület dolgában azonban nagy. Egy előkelő úri embertől „cigány becsület szóra” 1 frt 10 krt kért egy hónapra kölcsön. Az úri ember azon kijelentéssel adott, hogy nem nagyon bízik ugyan abban, hogy megkapja, de hát Pici Károly által próbára teszi a „cigány becsület” értékét. Egy hónap múlva majdnem a kölcsönvétel órájában, Pici Károly pontosan megjelent az 1 frt 10 krral, s kamatba „egész bandájával” egy éjjeli zenét adni ígért. Nem csak, hogy a kamat nem fogadtatott el, hanem ezen nem várt becsületesség jutalmul a tőke is neki ajándékozott. Pici Károly azonban a tőkét nem fogadta el magának; hanem midőn a kölcsönző nem akarta elvenni, felajánlotta, — saját kezdeményezéséből és szavai szerint — „a magyar hazafias-egyletnek Köszövért.” — Így került Sándor Kálmán kultur-egyletünk buzgó hívének 2262-dik számú kultur-egyleti ívére és onnan az egyet titkárához a következő érdekes adakozás: „Pici Károly a marosvásárhelyi 13-dik zenekar főnöke és primása” adakozott 1 frt 10 krt. Sok nagy ember nem adott annyit és nem olyan nagy, — mint ez a Pici!

Buday József p. ü. tanácsos Zomborból ívén aláírtak, rendes tagokul: Storczy Ferenc és Juanics Kálmán p. ü. tisz. 6 évre 2—2 frttal pártoló tagokul: Buday József, Szekula János p. ü. tanácsosok, Wárad Gyula p. ü. titkár, Schmidt Béla nyilvt. biztos, Sprott Máttyás adóf. szt., Mráz Zsigmond p. ü. titkár, Petrovay László, Lendvay József, p. ü. fogalmazó, Szabó Ferenc, Császár Julián szt., Ambrosits György áll. végrehajtó és Kiss János p. ü. szt. 3 évre, évi 1—1 frttal. Az aláírt tagoknak a f. évre esedékes tagsági díjak egyuttal be is fizették.

Fogarassy Aurél földbirtokos Farkasfalváról (Ugocsa) ívén 6 évre, évi 2 frttal r. tagul írt alá.

Dr. Neményi Ambrus Budapestről alapítványa folyó évi törlesztésül 25 forintot küldött.

Kutka Antal kir. adótitkár Kolozsvárról alapítványa kamatában 3 frtot adott át a titkárnak.

Tudomány és művészet.

* Nyári színház. Vadnai Vilma asszony tegnapelőtt a Czigány báróban Saffit, a cigányleány szerepét játszta és énekelte. A közönség, a kánikulai hőség dacára s mind a mellett, hogy a darab ezuttal 11-dikszere került színe, zsufoltság megtöltötte a tágas színházat. Somlóné-Vadnai Vilma a Saffi szerepéből úgy jött ki, mint ének tekintetében egészen új szerepet mutatott be, melyre az eddigiek után még rá sem lehetett ismerni. Csak az ő erőteljes, kellemes és kitűnően iskolázott hangja mellett ismerhetjük meg e szerep zenei szépségeit, melyek azelőtt teljesen ismeretlenek maradtak közönségünk előtt. A közönség zajosan megtapsolta minden egyes áriáját, sőt egyiket meg is újrátarták, a II. felvonás után pedig háromszor kihívták. A többi szereplők közül: Várad Miklóst, Könczöl Etelt (cigányne), Láng Etelt, Dezsőrit (Carnero) s főleg Mezeit kell nagy dicsőréttel fölemlítenünk, ki a távollévő Kápolnait helyettesítette a czím szerepben s kellemes csengésű tenorjával egész bravúrral, szinte meglepetésszerű sikerrel oldotta meg feladatát.

Tegnap Rip van Winkle, Planquette bájos vígjelmébe került színe a vendégművésznővel Lisbett szerepében. Somlóné-Vadnai Vilma ezuttal is nagy bravúrral oldotta meg feladatát; kellemes, behízelgően bájos hangját teljes erejében és szépségében ragyogtatva s alig volt kupléja, melyet zajosan meg ne tapsoltak volna. A többiek közül Várad Miklós igen jó Ripjét, Hegedűst, Dezsőrit, Könczöl Etelt és Serédi Saroltát, valamint a jó énekkarokat kell különösen megdicsőrnünk.

* Népvándorláskorbeli lelet. Az antropológiai múzeum a napokban ismét egy igen becses és hazánk történelmére vonatkozó ereklyével gazdagodott. A napokban a rákosi téglagyár munkásai a téglához szükséges anyag kiásása közben először küvült állati csontokra, majd régi sírokat akadtak, melyekben urnákban eltemetett holttestek csontvázait találták. Továbbá sva egy nagyobb sírúregre bukkantak, melyben egy lovas vitéz csontvázát találták meg a lovasvázával és a lövészszám maradványaival együtt, úgy, mint a népvándorlás korában az elhalt vezéreket eltemetnek szokták. Rost Ernő a rákosi téglagyár igazgatója e becses leletet beküldte az antropológiai múzeumnak és mivel a népvándorláskorbeli csontvázak eddig még mindig csak gyér számmal voltak gyűjthetők, Rost igazgatónak emez ajándéka kiváló érdekel bir annál inkább, mert e becses ereklyék újabb adatokat szolgáltatnak őseink történetéhez.

A debreczeniek Erdélyben. A debreczeniek tervezett kirándulása ügyében a rendező-bizottság értekezletet tartott melyen Kerekes Sámuel maros-vásárhelyi tanár és szerkesztő is jelen volt, hogy a program egybeállításában a bizottságnak segédkezze. A debreczeniek szept. 4-én indulnak és azon napon délből érkeznek Kolozsvárra.

A hőség, a kolera és — Dán-ziger. Hogy pár nap óta városunkban kiálthatatlan hőség uralkodik, azt minden kolozsvári embernek alkalmá van tapasztalni. Azt is tudja minden kolozsvári ember, hogy a nagy hőség a kolera veszélyét is rejti magában, valamint azt is, hogy épen azért kívánatos, hogy legalább este, mikor az ember kimehet a négy fal közül, legyen egy kis jó levegő. Az utóbbi követelés teljesülése azonban mindegyre utjában áll Dán-ziger ur, kinek szekerei hatóságok protekciója mellett már esti 10 órakor végig robognak a legnépesebb utcákon is. Így aztán benn a hőség ildöz, künn a rossz szag, de ha baj van, azért a felelősség a hatóságot terheli. Neki kellene utasítania Danziger urat, hogy 12 óra előtt ne engedje az utcára szekereit.

Tűzijáték. Szabó Ferenc, helyi tűzmeister, vasárnap 15-én a sétateri tavon nagy tűz és vízi játékokat rendez. Záradékal a tő tükrén látható lesz Szt. István koronája fényes világításban.

Helyreigazítás. Magyar-Láposról vesszük az helyreigazítást, hogy az említett közönségben nem régen rendezett táncszalag nem, mint tévesen írtuk 49 frt. 61 krt. jövedelmezett az E. M. K. E. javára, hanem 110 frtot, a mit Gajzágó szolgabíró az egyet pénztárába küldött be.

Mit kell tudni egy tartalékos tisztkéről? Mindenek felett németül, a többi mellékes. Legalább azt bizonyítja ama hír, mely szerint a hadügyminiszterium a múlt hó 23-án kibocsátott rendeletével az összes tartalékos tisztvizsgáló bizottságokat arra utasítja, hogy a hadsereg katonái iskolára vonatkozó instrukciók határozatait, a német nyelv birását illetőleg, a tartalékos tisztekkel szemben, szigorúan szem előtt tartassák. Az instrukciók erre vonatkozó határozata pedig azt mondja, hogy a tartalékos tiszteknek, az elméleti vizsgálatot az összes tárgyakból német nyelven mint a hadsereg szolgálati nyelvén kötelesek letenni hogy azonban oly jelölésnek, kiknek a német nyelv nem anyanyelvük, elegendő, ha a nyelvben a szolgálatban eléggé kielégítő módon képesek magukat megérteni s így a választékos előadás nem kívánatik meg tőlük. A hadügyminiszterium e rendeletben meghagyja, hogy azok az egyéves önkéntesek, kik a német nyelvet a szolgálatra kielégítő módon nem bírják, még az esetekben sem képesíthetők tartalékos tisztekké (hadaprodokká), ha az illetők a szükséges elméleti ismereteikről a maguk nem német nyelvén tanúságot tenni képesek is, és ha mindjárt századot vezénylő tiszti képesügről és alkalmazhatóságukról gyakorlatilag vizsgálva alkalmasának találtattak volna is.

Érdekes cikksorozatokat kezd közölni az „Arad és Vidéke” egy aradi publicistától. A cikksorozat a romániai vámbátor által érdekel vidékek viszonyairól szól és — mint az A. és V. írja — az író közvetlen tapasztalatának eredménye. A fontos fejtételeket — ha terünk engedi — ismertetni fogjuk olvasóinkkal.

Városi ügyek. A törvényhatósági bizottság f. hó 13-án pénteken esetleg a következő napokban, mindenkor délután 3 órakor a városi ház közgyűlési termében rendező közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. Szentesített törvények bejelentése. 2. Belügyminiszteri leiratok: a) a köztörvényhatóságok és községek rendezéséről szóló 1886. XXI. és XXIII. t. cikkeket továbbá: b) a törvényhatósági tisztségviselők

elleni fegyelmi eljárásról szóló 1886. XXII. t. cikke végrehajtása tárgyában, szabályrendeleti javaslatokkal együtt. 3. Földmívelés ipar- és kereskedelemügyi miniszter ur leiratai, a) a házállokereskedés szabályozása, b) az ipartörvény 50. §-ának módosítása tárgyában, szakértőkezleti javaslatlalt. 4. Vízvezetési bizottság és szakosztályok véleménye a közoktatásügyi miniszter ur leiratára az egyetemi vízvezeték tárgyában. 5. Javaslat a kolozsvári állatképzőintézet behozandó állatok utáni szemleij és vámentessége tárgyában. 6. Tanácsai jelentés a kabalapataki kiszállásról és az ottani birtokról. 7. Az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület átirata a hazai ipar támogatása iránt tanácsai javaslatlalt. 8. Budapest fővárosi törvényhatóságának meghívója Budavár visszafoglalásának kétszázados emlék-ünnepére. 9. Számvevő jelentése az idei költségvetési előirányzat 12. kiadási tételének kimerüléséről. 10. Belügyminiszteri III. foku határozat özv. Benkő Ferencné felebbezési ügyében. 11. Kereskedelmi Akadémia jelentése az 1885—86. tanévről. 12. Kérelmek: a) a soproni magyar szinpártoló egyesülettől és b) a torontál megyei Gyertyános községtől az általa alapított szegedi táptintózat pártolása iránt. 13. Átirat az Országos Magyar Iskolaezgyesülettől támogatás iránt. 14. Folyamodvány Miller S. szántástól rendkívüli előleg iránt. 15. Tolás helyek átengedése. 16. Felebbezések: a) Salamon Andrástól az általa építendő ház számára szükséges közhely vételára tárgyában, b) Böhüm Mihály és társaitól, végkielégítés iránti kéreimök visszautasítása tárgyában és c) özv. Brevér Jánosnától az általa a városi rendőrök számára készített kalapok el nem fogadása tárgyában kelt tanácsai határozatok ellen. 17. S. Pataki Leo orvostudori oklevelének kihirdetése. Kolozsvárt 1886. augusztus hó 10-én polgármester helyett. Deák Pál főkapitány.

Liszt Ezerhez hamvainak hazahozatala ügyében a mozgalom bizonyára már legközelebb illetékes helyekről meg fog indítani és pedig annál inkább, mert biztos a remény, hogy e mozgalom célhoz vezet. Mihalovich Ödön ur, ki Bayeruthban közvetlenül a Liszt-családdal érintkezett, erre vonatkozólag a következőket írja „Hiteles forrás nyomán mondhatom, hogy nem áll azon általánosan elterjedt hír, mintha a mester ép Bayeruthban kívánt volna eltemettetni, másrészt azt is tudom, hogy a családnak nemzetünk azon kívánsága ellen, hogy Liszt hamvai Magyarországra hoztassanak, nincs kifogása. De a mozgalom azonnal és legilletékebb helyen is megindítandó, mert különben az a megsejyénítő veszedelem fenyeget, hogy a weimari nagyhíroegz megelőz bentünk.”

Műkedvelői előadást rendeznek Szent-Abrahamon az iskola nagy termében 1886. aug. 14-én; előadatik ekkor az iskola könyvtára javára: „A bot csinálta doktor.”

Aradon nagy részvét mellett temették el Daniel Lázárt, Arad legtekintélyesebb polgárainak egyikét. Daniel nemes szellemű, érett megfontoltság, komoly gondolkodású férfi volt, ki jótékonyaságról, hazafiaságról és váltásos pillanatokban tanúsított higgadt erőnyességéről az egész vidéken ismertetett. Aradon különös tisztelt tárgya volt a 48-as időben tanúsított magatartásáért.

Ez már csoda. Aradon, mint a polgármester jelentette, a fogalmazói állásra, melyre pályázatot hirdettek, idáig egy jelentkező sem akadt. Mégis csak jó élet van Aradon!

A nagyváradiak Kolozsváron. Haraszty Jenő, a helybeli menetjegyiroda tisztviselője a napokban Nagyváradon időzött, hol a váradiaknak Kolozsvárra, illetőleg Maros-Ujvárra tervezett kirándulásának részleteit beszélte meg. Nagyvárad intelligenciája a kirándulás érdekében élénk tevékenységet fejt ki. Jöjjenek is minél hamarabb!

Tizsa Ischlben. „Debreczen” Bécsből vett tudósításában írja, hogy az ischl verőfényes napok válsága elmúlásának dicsősége (már a mennybe lehet ezt dicsőséggnek nevezni) nem a Tizsa taktikájának az eredménye, mert midőn Tizsa Ischlbe ment, már elő volt készítve a talaj, úgy hogy könnyen megtehette azon diadalutját a szegedi fehér elefánt. Az előkészítés munkájával Szögyényi külügyminiszteri osztályfőnököt bízta meg Tizsa, a Szögyényi lekötőző szívséggel poczkolta meg a receségő báronyszeket.

Száz éves kenyér. Máramaros-Szigetről írják: A megye levéltárnoka a régi iratok rendezése közben egy csomagra akadt, melyen ez a felirat állott: „Qualitas Panis Marmatici in penuria Anno Domini 1786.” — Egy darab kenyér a száz év előtti máramarosi ismétből. Szörnyű ránczai e kenyérnek nevezett „valamire”, mely most is szálnalant kelt az iránt a szegény nép iránt, mely azt fogyasztani volt kénytelen.

Székesfehérvárról. Fehérme-gyének gr. Cziráky Béla főispán elnöklete alatt tartott rendkívüli közgyűlésen Lits Gyula orsz. képviselő azt indítványozta, hogy a megye a Jan-zsiki-ügyben irjon fel az országyűléshez, és oly törvény alkotását sür-gőse, a mely a hasonló sérelmeket lehetetlen tegye. Az indítvány egyhangulag elfogadott. Az indítványozó beszédét több ízben zajos éljenzések szakították félle. A tárgyhöz hozzászóltak Mészényi képviselő és gr. Ziczey Nándor.

Nyílt számadás.

A Budapesti Általános munkás beteg-ségélyző egyet kolozsvári előhely tagjai ál-

tal folyó év aug. 1-én Özvegy és árva segélyalap javára rendezett erdei kirándulás, mely igen szép számú közönség jelenlétében kedélyesen folyt le, a következő eredményt mutatja föl: Összes bevétel 230 frt 67 kr, kiadás 105 frt 03 kr, tiszta jövedelem 125 frt 64 kr, felújításokkal járulni szívesek voltak: Makszin Simon 1 frt, ifj. Rocska János 1 frt, Tauer Ferenc 1 frt, Feichtinger Ignáz 1 frt, Zilberet Leopold 3 frt, Bihari Sándor 1 frt, Lepis Károly 1 frt, Zsembrák József 50 kr, Török Sándor 2 frt, Lang János 1 frt, Müller Gyula 1 frt, Keresztény Imre, mint vigalmi biz. elnök 5 frt, Vilman Albert 2 frt, Sühelm Gy. 1 frt, Melicska N. 2 frt, Veszter Sámuel 2 frt, Szakál György 1 frt, Clauser Adolf 1 frt, Ritter János 50 kr, Ritter Ferenc 50 kr, Ritter Antal 50 kr, Albert József 50 kr, Kis József 40 kr, Gedon Leopold 10 kr, Prodán József 10 kr, Kocsis Ferenc 1 frt 50 kr, Losteiner József 20 kr, N. N. 10 kr, Vinkler István 50 kr, N. N. 50 kr, N. N. 50 kr, Kvirenbach Béla 20 kr, Antoni Lajos 50 kr, Léczfalvi Vilmos 10 kr, Pani Kálmán 50 kr, Toth János 50 kr, Özv. Krupsky Albert 1 frt, Daczó János 50 kr, Antoni Albert 50 kr, Antoni János 50 kr, Szöllösi György 10 kr, Barla Ferenc 30 kr, Staviarsky Károly 30 kr, Özv. Batka Mihály 1 frt, Elez Elek 50 kr, Diószegi János 50 kr, Benkő Lajos 50 kr, Hubert Gyula 50 kr, Bakosi Sándor 50 kr, Pécsi Kata 50 kr, Lázár Albert 50 kr, Balog Gyula 10 kr, Nyiri Gyula 10 kr, Ballo Ottó 20 kr, Kis Mihály 50 kr, (Vége köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Kiállítási mozgalmak.

Kiállítási bejelentések, Augusztus hó 9-éig az a törvényes zárnapi beérkezett bejelentéseknek sommas kivonatát a következőkben adjuk: kiállító száma 104, bejelentési szám 509, állatok darabszáma 871, vagyis osztályok szerint: 16 174 szám, 216 drb; erdélyi magyar szarvasmarha 140 szám, 179 darab; idegon marha 43 szám, 45 darab; bival: 12 szám, 12 darab; juh: 17 szám, 94 darab; sertés: 34 szám 166 drb, hizott marha: 12 szám, 12 drb, hizott sertés: 32 szám, 32 drb, végre baromfi: 37 szám, 117 drb. Összehasonlítás kedvéért felemlítjük, hogy 1883-ban 306 bej. szám és 509 darab, 1884-ben pedig 269 bej. szám és 536 darab állat szerepelt.

Lóárverés augusztus 30-án. A kiállítási lóárverés katalógusa, mely 117 lovát sorol fel, jelenleg kúldetik szét 1500 példányban bel- és külföldre az ismertebb vevőknek; reméljük, hogy a résztvét is tömeges lesz.

Utazási kedvezmények a kiállításra.

A magyar kir. államvasutak tek. igazgatósága szíves volt idei 55279. sz. a. a kolozsvári IV-ik tenyészállatkiallításra utazók részére folyó évi augusztus 24—szeptember 8-áig terjedő időtartamra azon kedvezményt engedélyezni, hogy az illetők személyvonatoknál (gyorsvonatok kizárásával) III. osztályu jeggyel a II-ik osztályban és fél II. osztályu jeggyel a III-ik osztályban; továbbá omnibus- vagy vegyes vonatknál fél I. osztályu jeggyel a II-ik kocsiosztályban utazhatnak.

A szamosölgyi vasut tek. igazgatósága szintén szíves volt idei 2796. sz. alatt a kolozsvári IV-ik tenyészállatkiallítás látogatóinak vonalának minden állomásról azon díjkedvezményt engedélyezni, hogy fél darab II. osztályu jeggyel a II-ik kocsiosztályban és egész III. osztályu jeggyel a III-ik kocsiosztályban utazhatnak. Ezen kedvezmény az odautazás-nál augusztus 24-étől bezarolag 30-áig és a visszautazásra 28-ától szeptember 8-áig érvényes.

A fenti kedvezményeket mindazok élvezhetik kik az erdélyi gazd. egyet titkári hivatalánál Kolozsvárt „Állandó belépti-jegy”-et váltának, melynek ára 2 frt, ehez a vasuti Igazolási jegy mellékelte. A megrendelés legelőszérűbben postautalvánnyal történik, a felszálló állomás megnevezése kéretik, hogy az igazolási jegy szabályszerűen kiállítható legyen. Mondanunk sem kell, hogy a vasuti kedvezmény, kombinálva ezen belépti jeggyel, a vidéki látogatóknak tettemek megtakarítást biztosít.

FELELŐS SZERKESZTŐ és LAPTULAJDONOS

BARTHA MIHÁLY.

NYILTTER.

Nyílt kérdés

Dr. Gyarmathy Dezsőhöz.

Az Ellenzék július 29-ik sz. mában közölt „válasz Holminak” oly állításokat foglalt magában, melyek — kivéve, hogy koponya ismeretében oszton nézetét — lehetetlen hogy rám vonatkozzanak. Másfelől nem tudom elhinni, hogy „Holmi”-ját ne ismerte volna, mert hisz ön tisztelt meg ezen jelzővel.

Azért most, midőn kinyilvánítom, hogy a „Holmi” aláírással megjelent cikkeket én írtam; kérem: Fenn tartja e velem szemben is „Holminak” írt válsza 3-ik bekezdési pontjában mondottakat?

Csak egyenes, határozott választ kérek Budapest 1886 július 31.

Lázár Lajos.

* Ezen rovat tartalmáért nem vállalunk felelősséget. Szerk.

HIRDETÉSEK.

ELADÓ

egy 8 ló erős

CSÉPLŐGÉP,

mozgony nélkül.

Értekezhetni: **Czakó Lajos**, építőmesterrel,
Kolozsavartt. 429 (2—3)

UJFÜSZER ÜZLET.

Van szerencsém tudomásra hozni, hogy a helybeli piacon a belszen utcában a Mayer-féle házban 17. sz. a. egy teljesen új fűszer- s egyéb vegyes áru üzletet nyitottam.

és midőn az érdeklődő vásárló közönséget a vállalatomra felhívom, biztositom egyszersmind, hogy úgy áruim minősége mint olcsósága tekintetében minden versenyt kiállok s figyekezetem leend tisztelt vásárlóim nagyérdemü bizalmát állandóan kiérdemelni.

Becsés pártfogásukat kérve maradok tisztelettel

KECSKEMÉTHY JÓZSEF.

Bel-szen utca, a Mayer-féle házban.

VÉGE LA DÁS

csak

f. év augusztus 16-ig tart

a főtér 31. számú házban levő

nürnbergi-, díszmü-, gyermekjáték-

stb. stb. kereskedésben

336.(44—100)

Az árucikkek a beszerzési áránál

sokkal olcsóbban adatnak el.

ELADÓ!!!

N.-Enyeden a magyar utca végén ötven lépésre a honvéd laktanyától a Czinege kapitányné-féle fogadó.

Értekezhetni N.-Enyeden, magyar utca 29-ik szám alatt.

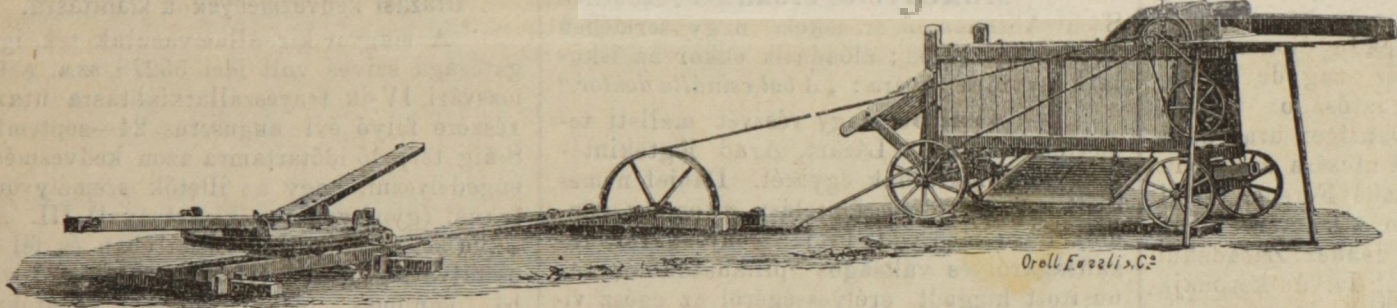
A nagyérdemü gazdaközönség becsés figyelmébe.

345. (21—*)

Nagyobb előnyös vásárlások következtében azon kellemes helyzetbe jutottam, miszerint — addig míg készletem tart — egyes gazdasági gépeket gyári áron alul is árusítom u. m.

cséplőgépek, gőz-, ló- és kézi erőre, szélelőrosták, sorvetőgépek, trieturók

stb. feltűnően létszállított áron.

TIGER

SZÉNAGYÜJTŐK

legújabb szerkezet ára

csak 80 forint

TAUFFER FERENCZ UTODA,

gépraktárban Kolozsavartt, bel-közép utca 6 sz.

— Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve. —

UJ PUSKAMŰVES

MECHANIKAI ÜZLET

Kolozsavartt, Főtér 31. sz. a.

Alólirettak bátorkodunk a nagyérdemü közönség becsés tudomására hozni, hogy egy társas

puskaműves és mechanikai üzletet nyitottunk.

Elvállaljuk a legrégibbtől a legújabb találmányu fegyverek készítését javítását és átalakítását.

Továbbá készítünk

MECHANIKAI ESZKÖZÖKET,

természettani, matematikai, távirat, tűzoltó, házi- és irodai villany csengetyűket, telephonokat (távbeszélőket).

Ugyesintén mindenféle varró gépek átalakítását és javítását a legutányosabb árért.

Továbbá tartunk készletben mindenféle kész töltényeket, és üres töltények a legpontosabb töltését elvállaljuk.

A nagy érdemü közönség becsés pártfogását kiérdemelni főtörökvisünk leend.

Mély tisztelettel

440(1—15)

BALOGH és KREISZER

fegyverműves, mechanikus.

VERES BOR

ajánlat

Zágonyi György megbizottól

u. p. Villány, Nagy-Harsány.

Tisztelettel ajánlom a nagyharsányi bortermelők finom természetes veres borait, Szállitok 15 literes kis hordóktól fel mindennagyságu hordókkal.

A borok árai minőség szerint 25 és 30 kr. per liter — két fajban,

Üres hordók árai 15 literesig 1 forint 50 kr., 30 literesig 2 forint, 60 literesig 3 forint, 100 literig 4 forint, 200 literig 5—6 forint. Ezen felül minden liter 3 kr. Ha üres hordók küldetnek, megtöltetnek s rendeltetési helyére küldetnek.

Csak veres bort termelünk, mely rubint-piros ragyogó fényű s finom zamatu, villányi piros név alatt ismeretes. **A mi határunkban majd minden villány művel és bir szőlőt.** Boraink valódiságáért jót állunk.

Megrendeléseknél fele ár előre kértetik, a többi utánvét mellett fog küldetni. Ha a hordó zsákba bevarrása kívántatik, ez külön a pakolás szerint számittatik.

Minden megrendelés azonnal a villányi vasutra feladatik, gyors vagy teher szállitmánnyal.

A t. megrendelőket tisztelettel kérem, hogy a kezőkhöz érkezett borokat, jó hűs helyen 5—6 nap felbontatlan hagyják s úgy üvegezzék. Minták üvegekben nem küldetnek csak is kis hordókkal utánvéttel

A megrendeléseknél pontosan kérem tudatni, hogy melyik fajból s circa mily nagyságu hordóval, hajóval vagy vaspályával és melyik állomásra kell küldeni.

Még egyszer a t. fogyasztó közönség szíves pártfogásába ajánlván kitűnő finom természetes veres borainkat.

u. p. Villány, Nagy-Harsány,
Baranyamegye.

kész szolgálja

Zágonyi György
megbizott.